

**BUDYNEK DAWNEGO MUZEUM
TECHNICZNO-PRZEMYSŁOWEGO W KRAKOWIE PRZY
UL. SMOLEŃSK 9
(OBECNIE WŁASNOŚĆ AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W KRAKOWIE)**

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
DLA PIWNIC BUDYNKU**

Opracowała: mgr Katarzyna Sułkowska
konservator dzieł sztuki

KRZESZOWICE, SIERPIEŃ 2022

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
1. KARTA TYTUŁOWA.....	4
A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU	4
B. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI.....	4
2. DANE HISTORYCZNE.....	5
BIBLIOGRAFIA	6
3. OPIS I TECHNOLOGIA WYKONANIA OBIEKTU	7
4. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ	9
OKNA I DRZWI HISTORYCZNE.....	9
POWIERZCHNIE TYNKOWANE ORAZ POSADZKI.....	9
5. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	10
6. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	13
7. KOPIA DYPLOMU	17
8. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	18

WSTĘP

Opracowanie konserwatorskie wykonano na zlecenie Inwestora – Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie.

Opracowanie obejmuje zagadnienia stanu zachowania, wniosków i założeń konserwatorskich oraz proponowanej technologii zabiegów konserwatorskich dla piwnic budynku dawnego Muzeum Techniczno-Przemysłowego w Krakowie (obecnie budynek Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie).

Niniejsze opracowanie zostało wykonane na podstawie dokumentacji konserwatorskiej pt. *„Budynek dawnego Muzeum Techniczno-Przemysłowego w Krakowie przy ul. Smoleńsk 9. Program prac konserwatorskich dla ślusarki okiennej i drzwiowej w obrębie parteru elewacji tylnych (północna, wschodnia, zachodnia, fragment południowej), K. Sułkowska, styczeń 2022”*, wizji lokalnej obiektu i przekazanych informacji ze strony Inwestora.

Budynek przy ul. Smoleńsk 9 w Krakowie jest wpisany do rejestru zabytków województwa małopolskiego decyzją z dnia 20 października 1965 roku pod numerem A-112.

1. KARTA TYTUŁOWA

A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

Rodzaj zabytku: piwnice budynku przy ul. Smoleńsk 9 (Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, d. Muzeum Techniczno-Przemysłowe),

Nr rejestru zabytków: A-112, wpis z dnia 20 października 1965 roku,

Lokalizacja: woj. małopolskie, Kraków, ul. Smoleńsk 9,

Czas powstania: 1910 - 1914 (projekt 1908 - 1910)

Projektant: Franciszek Mączyński, Tadeusz Stryjeński oraz Józef Czajkowski,

Technika wykonania: budynek murowany z cegły, podpiwniczony; piwnice tynkowane; strop murowany odcinkowy na belkach stalowych, ściany zewnętrzne żelbetowe, wewnętrzne murowane, podłogi z wylewki betonowej, częściowo wyłożone płytkami współczesnymi; trzy pierwotne okna drewniane – dwie pojedyncze wąskie drewniane ramy oraz szersze kwadratowe /okna zamurowane od zewnątrz, wszystkie w rozglifieniach o zamknięciu odcinkowym/ oraz jedno pierwotne okno metalowe – wielopolowe, metalowe wykonane z profili; drzwi stalowe pierwotne.

Właściciel: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, plac Jana Matejki 13, 31-157 Kraków,

Użytkownik: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, plac Jana Matejki 13, 31-157 Kraków

B. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

Inwestor: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, plac Jana Matejki 13, 31-157 Kraków

Zamawiający: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, plac Jana Matejki 13, 31-157 Kraków

Dokumentacja opisowa: 16 stron formatu A4;

Dokumentacja fotograficzna: 71 barwnych fotografii obiektu przed konserwacją, wykonanych techniką cyfrową;

Opracowanie dokumentacji: mgr Katarzyna Sułkowska, konserwator dzieł sztuki

2. DANE HISTORYCZNE

Budynek należący obecnie do krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, wzniesiono w 1913 roku jako siedzibę Muzeum Techniczno-Przemysłowego. Modernistyczny gmach powstał w latach 1910-1914, a jego projektantami byli Franciszek Mączyński, Tadeusz Stryeński oraz Józef Czajkowski. Ten ostatni zaprojektował fasadę z kamienną okładziną i secesyjnym zdobieniem. Projekt konstrukcji budynku zawierał nowatorskie i funkcjonalne rozwiązania – m.in. zastosowanie żelbetu.

Muzeum Przemysłu Artystycznego w Krakowie było jednym z dwóch najstarszych (obok Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie) muzeum przemysłowym na ziemiach Polski. Była to prywatna placówka powstała z inicjatywy dra Adriana Baranieckiego, a jej początki sięgają 1868 roku.

W 1912 roku policzono, iż zbiór muzealny liczył 30 tysięcy obiektów z 20 działów. Ponadto w gmachu funkcjonowała biblioteka licząca 9 tysięcy woluminów. Wśród cennych księgozbiorów warto wymienić zbiór materiałów Wyższych Kursów dla Kobiet, a także księgozbiór Towarzystwa Miłośników Książki. W 1914 roku uruchomiono drukarnię (czasopisma „Przegląd Rękodzielniczy”, „Rzeczy Piękne”).

W latach 1920-1934 funkcjonowała nazwa Miejskie Muzeum Przemysłowe im. dra Adriana Baranieckiego, zaś pomiędzy 1934-1951 Muzeum Przemysłu Artystycznego w Krakowie.

Muzeum przy ul. Smoleńsk 9 organizowało wzorcowe warsztaty rzemieślnicze, a także pełniło rolę szkoły artystycznej. W zbiorach znajdowały się obiekty rzemiosła artystycznego, użytkowego z Polski i z zagranicy, a także polska i zagraniczna sztuka ludowa. Muzeum posiadało także w swych zbiorach kolekcję artystycznego tkactwa, haftów, ceramiki, a także cenną kolekcję porcelany.

Podczas II wojny światowej Muzeum nosiło nazwę *Städtisches Gewerbe Museum in Krakau* i podlegało pod Wydział Propagandy i Kultury przy zarządzie Generalnego Gubernatorstwa. Po wojnie muzeum zarządzało miasto Kraków, zaś kierownikiem instytucji został Kazimierz Witkiewicz. Zaczęto wówczas porządkowanie budynku, zbiorów muzealnych oraz bibliotecznych. W 1945 otwarto czytelnię, wznowiono działalność wystawienniczą i oświatową, wprowadzono pokazowe zajęcia dla studentów ASP.

1 stycznia 1950 muzeum zostało upaństwowione. PRL przejęła budynek przy ul. Smoleńsk 9, a także znajdujące się wewnątrz maszyny, warsztaty, narzędzia oraz zbiory muzealne. 26 lipca 1950 zarządzeniem Ministra Kultury i Sztuki Muzeum Przemysłu Artystycznego w Krakowie zostało włączone do Muzeum Narodowego w Krakowie. MNK weszło w posiadanie zbiorów, zaś budynek otrzymało w zarząd i użytkowanie.

28 grudnia 1951 budynek dawnego Muzeum Przemysłu Artystycznego przy ul. Smoleńsk 9 wraz z biblioteką oraz Gabinetem Rycin, Muzeum Narodowe w Krakowie przekazało krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Piwnice budynku pełniły pierwotnie funkcje magazynowe, także dla opału. Była tu także i nadal funkcjonuje kotłownia. Z biegiem lat część pomieszczeń wyremontowano i przekształcono na zaplecze dydaktyczno – magazynowe. W wyniku remontu i wybudowania pomieszczenia między ryzalitowo wysuniętymi członami piwnicy zamurowano pierwotne otwory okienne, które stanowiły doświetlenie kilku pomieszczeń. W ostatnich kilkunastu latach wyremontowano posadzki, ułożono nowe przewody instalacyjne, które biegną pod sufitem.

Bibliografia

W tekście wykorzystano informacje znajdujące się na stronach:

1. Strona internetowa www.zabytek.pl (<https://zabytek.pl/pl/obiekty/krakow-muzeum-techniczno-przemyslowe-obecnie-akademia-sztuk-pie> / dostęp online sierpień 2022)
2. Strona internetowa www.wikipedia.org (hasło: Muzeum Techniczno-Przemysłowe w Krakowie)

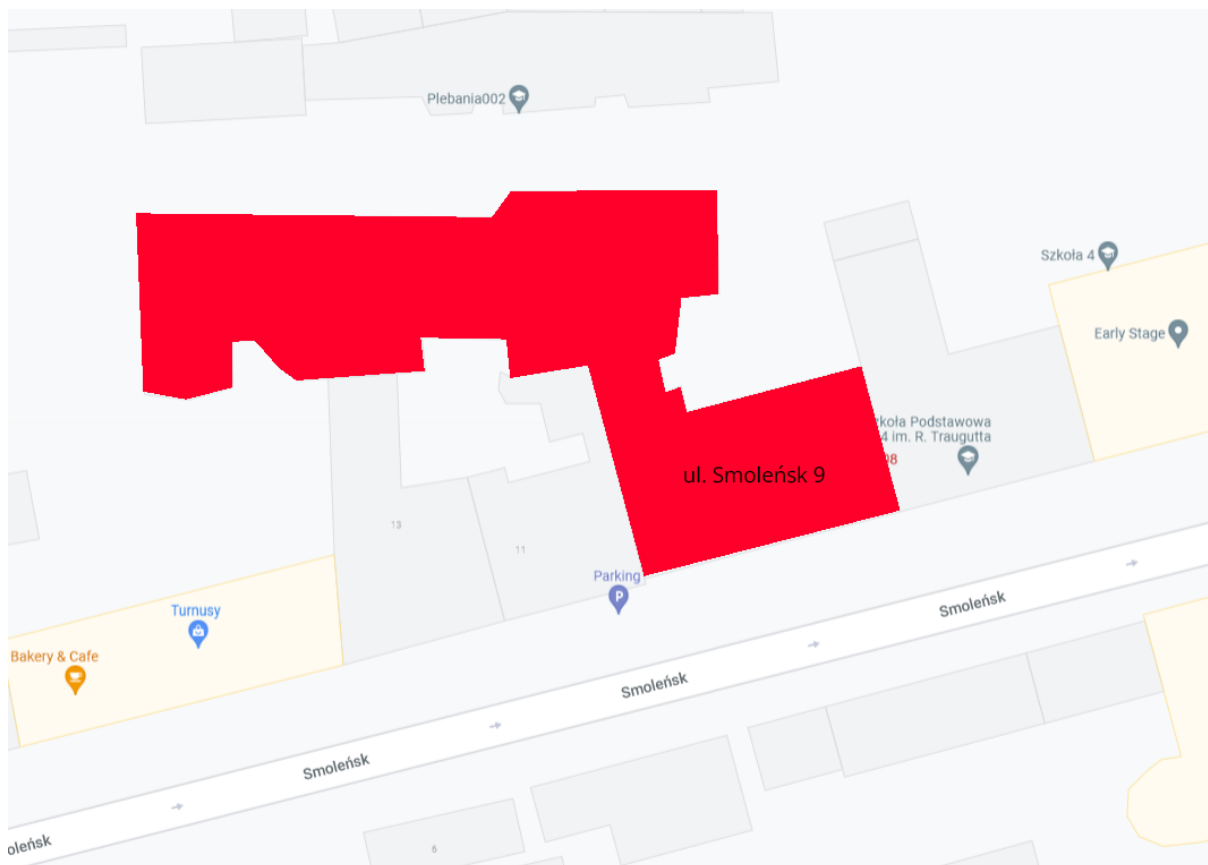
oraz artykuł:

Z. Beiersdorf, *Muzeum Techniczno-Przemysłowe w Krakowie* [w:] *Rocznik Krakowski*, t. LVII, 1991, str. 129 – 163.

3. OPIS I TECHNOLOGIA WYKONANIA OBIEKTU

Niniejszy program prac dotyczy piwnic znajdujących się w obrębie budynku należącego do Akademii Sztuk Pięknych, dawniej Muzeum Techniczno-Przemysłowego w Krakowie. Piwnice znajdują się pod skrzydłem tylnym.

Opisywany budynek znajduje się przy ul. Smoleńsk 9 w krakowskiej dzielnicy I Stare Miasto.

Ilustracja 1 Budynek dawnego Muzeum Techniczno-Przemysłowego przy ul. Smoleńsk 9 w Krakowie, obecnie Akademia Sztuk Pięknych (zaznaczony na czerwono). Widok z lotu ptaka. Źródło: mapy Google.

Ściany zewnętrzne piwnic są wykonane z żelbetu, tynkowane, wewnętrzne zaś murowane z cegły, tynkowane. Strop murowany odcinkowy na belkach stalowych. Podłogi z wylewki betonowej, częściowo wyłożone dwoma rodzajami współczesnych kwadratowych płytek.

Obecnie zachowane w piwnicach okna oraz drzwi pochodzą z różnych okresów. I tak drzwi stalowe są obiektami pierwotnymi, drewniane zaś późniejsze, współczesne. Znajdujące

się w dwóch pomieszczeniach zamurwane od zewnątrz pojedyncze okna drewniane (zachowały się same ramy – dwie podłużne, jedna kwadratowa) oraz duże metalowe wielopolowe okno są oryginalne. Otwory okienne znajdują się w rozglifieniach o zamknięciu odcinkowym. Ramy drewniane posiadają charakterystyczne profilowania. Naturalna odkrywka warstw malarskich w obrębie ramy okna ukazuje jego pierwotną kolorystykę, oliwkowozieloną. Stolarka okienna i drzwiowa w obrębie budynku była jednorodna pod względem kolorystycznym. Odkrywki wykonane przy okazji poprzednich konserwacji dotyczących zewnętrznych okien i drzwi budynku pozwoliły ukazać prawdopodobną historyczną kolorystykę metalowych drzwi i okien, również oliwkowozieloną. Jako najbardziej zbliżony do pierwotnego koloru ślusarki okiennej i drzwiowej można przyjąć kolor S7020-G70Y według standardu NSC.

Okno metalowe posiada podziały z profilowanych listew, łączonych ze sobą poprzez spawanie i nitowanie. Obecnie pomalowane jest na kolor czarny. Brak na nim warstw historycznych. Powierzchnia metalu zabezpieczana była minią (tlenek ołowiu z pokostem lnianym) o właściwościach antykorozyjnych, a następnie pokrywana olejną powłoką barwną.

Opisywane metalowe drzwi wewnętrzne są wykonane ze stalowych arkuszy, płaskowników, kątowników oraz profili, łączonych ze sobą nitami i poprzez spawanie. Zachowane klamki i szyldy są częściowo oryginalne. Drzwi metalowe zostały przerobione, m.in. poprzez wycięcie części blach i zastąpienie ich siatką. Działania te wykonano w celu poprawy wentylacji pomieszczeń.

Drzwi drewniane, zamontowane w piwnicach, są współczesne proste, o niejednorodnej formie, poza zakresem prac konserwatorskich.

Pierwotnie prawdopodobnie poziom terenu był nieco niższy niż obecnie lub też zastosowano doświetlające piwnicę murowane szachty. Dziś okna piwniczne nie pełnią swoich pierwotnych funkcji, a trzy z nich, drewniane, zostały od zewnątrz zamurwane, w tym jedno zablendowane tynkiem.

4. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Pomieszczenia piwniczne pełnią obecnie funkcje techniczne (pomieszczenia instalacji m.in. węzeł c.o.) oraz magazynowe (magazyn prac studenckich). Zostały one mocno przekształcone – wykonano nowe ściany działowe, pokryto wylewkę betonową współczesnymi płytkami podłogowymi, a pomieszczenia sanitarne także ściennymi; pod sufitem oraz poprzez ściany poprowadzono gęstą sieć rur i kabli, wymieniono/zamontowano część drzwi na współczesne, drewniane bezstyłowe.

Okna i drzwi historyczne

Stan zachowania stalowych elementów ślusarki drzwiowej i okiennej jest zróżnicowany. Podlegały one wielokrotnie przekształceniom kolorystycznym i estetycznym. Ślusarka okienna i drzwiowa podlegała także pewnym zmianom technicznym, tzn. wymianom zamków, montażowi wywietrzników i rur klimatyzacyjnych. Poza zabrudzeniami i zachlapaniem farbą widoczne są przetarcia warstwy malarskiej, odsłaniające wykwity korozji. Widoczne są także ubytki szyldów i klamek oraz zamków w drzwiach. Zachowane w obrębie historycznego okna stalowego szklenie wykazuje miejscowo pęknięcia i ubytki, jest także mocno zachlapanie białą farbą.

Z historycznej stolarki okiennej zachowały się jedynie ramy trzech okien z fragmentami ślusarki. Wszystkie trzy otwory okienne zamurowano. Dodatkowo jeden z nich – kwadratowy otwór okienny – zatynkowano, tworząc blendę. W obrębie podłużnych ram okiennych występuje ślad pierwotnej kolorystyki, oliwkowozielonej.

Powierzchnie tynkowane oraz posadzki

Posadzki z wylewki betonowej noszą ślady wieloletniej eksploatacji – widoczne są miejscami znaczne ubytki mechaniczne, zabrudzenia. Część wylewki, m.in. w pomieszczeniach sanitarnych oraz fragmencie korytarza wyłożono współczesnymi płytkami. Miejscowo są one bardzo zniszczone.

Powierzchnie tynkowane ścian i sufitów są mocno zabrudzone. Ściany były wielokrotnie przemaalowywane, głównie w odcieniach bieli. W dolnej części ścian, w której występuje największe zawilgocenie murów, tynki są porażone mikrobiologicznie,

przebarwione, osłabione i łuszczą się, odsłaniając wątek ceglany oraz powierzchnię żelbetu z charakterystycznym gruboziarnistym, żwirowym wypełniaczem. Część tych ubytków została zamalowana farbą, bez wcześniejszego uzupełnienia warstwy tynku. Mechaniczne ubytki ścian, a tym samych tynków wiążą się z gęstą siecią kabli i rur. W wielu miejscach maskowano otwory i przekucia zacierką cementową. Na powierzchni tynków widać także większe i mniejsze pęknięcia.

5. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Głównym celem planowanych prac konserwatorskich i remontowych jest powstrzymanie procesów korozyjnych oraz przywrócenie walorów technicznych i estetycznych pomieszczeń piwnicznych budynku Akademii Sztuk Pięknych przy ul. Smoleńsk 9. Działania te będą obejmowały m.in. zwiększenie wysokości pomieszczeń i korytarzy piwnicznych o około 45 cm, czyli do obowiązującej minimalnej wysokości 2,2 m według funkcjonujących norm. Będzie więc wymagane skucie betonowej posadzki i późniejszych posadzek z płytek ceramicznych (współczesnych). Ze względu na brak wartościowych posadzek historycznych (w piwnicach wykonano jedynie wylewki betonowe bez wykończenia estetycznego) dopuszcza się taką możliwość. Po wykonaniu nowej płyty betonowej (wylewki) jej powierzchnie należy wykończyć materiałem ceramicznym (płytki nawiązujące do historycznych, zachowanych na wyższych kondygnacjach budynku) lub wykonać posadzkę z jastrychu cementowego. Opcjonalnie można ją zabezpieczyć przezroczystą żywicą posadzkową o stopniu połysku satynowym lub matowym. Dopuszcza się także konieczność przesunięcia/usunięcia ścianek działowych, ze względu na przepisy ppoż.

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich należy opróżnić magazyny i korytarze z wszelkich ruchomych elementów. Należy zdemontować wszystkie nieczynne i niepotrzebne przewody instalacyjne (elektryczne, wodne, kanalizacyjne itp.). Do zabezpieczenia np. szklenia czy instalacji na czas konserwacji można wykorzystać cienkie płyty pilśniowe, folie i taśmy malarskie. Elementy ruchome – skrzydła drzwi – można na czas prac przewieźć do pracowni.

Zakres planowanych prac konserwatorskich:

1. Skucie zniszczonych tynków na ścianach,
2. Odsłonięcie spod tynku skorodowanych belek stropowych oraz ich oczyszczenie i zabezpieczenie,
3. Wykonanie tynków szerokoporowych w systemie WTA do wysokości ok. 1,2 m od poziomu posadzki,
4. Uzupełnienie tynków w obrębie ścian i ich malowanie,
5. Konserwacja zachowanych elementów pierwotnych – okna stalowego i stolarki okiennej w obrębie pomieszczeń piwnicznych,
6. Konserwacja ślusarki drzwiowej.

Prace konserwatorskie należy rozpocząć po wykonaniu nowej betonowej wylewki i skuciu zasolonych tynków. Należy skuć wszystkie osypujące się tynki, a następnie powierzchnie muru zdezynfekować preparatem grzybobójczym. Następnie wykonać przegląd wszystkich pozostałych powierzchni tynkowanych metodą ręczną poprzez ostukiwanie. Ewentualne pęknięcia przeżyłować i wypełnić syntetycznym wapnem hydraulicznym. Osłabione zachowane tynki zaimpregnować. Skorodowane stalowe belki stropowe odsłonić spod tynku, oczyścić z produktów korozji (najlepiej metodą piaskowania) i zabezpieczyć preparatem z inhibitorami korozji.

Ze względów technicznych (podwyższony poziom zawilgocenia, widoczne zniszczenia) zaleca się zastosowanie w obrębie ścian do wysokości 1,2 m ponad poziom nowej posadzki renowacyjnych tynków w systemie WTA. Systemowe tynki należy nałożyć zgodnie z zaleceniami producenta stosując obrzutkę, tynk właściwy solochłonny oraz warstwę wierzchnią. Świeże tynki należy pozostawić do całkowitego związania przez okres ok. 2 – 3 tygodni. Powłokę malarską w kolorze zbliżonym do historycznego (ciepła biel) zaleca się wykonać farbą krzemianową do wymalowań wewnętrznych, o podwyższonej odporności na działanie mikroorganizmów. Zaleca się dwukrotne malowanie farbą powierzchni gotowych tynków.

Bezwzględnie należy zachować historyczne ramy okienne z elementami ślusarki. Malowanie na kolor pierwotny – oliwkowozielony (numer S7020-G70Y według standardu NSC). Po poddaniu konserwacji okien drewnianych *in situ* oraz ich zabezpieczeniu przed zabrudzeniem (folie malarskie) zaleca się wykonanie tynkowania murowanych zaślepień w celu stworzenia blend okiennych. Przed przystąpieniem do tynkowania zabezpieczyć drewniane ramy okienne przed uszkodzeniem.

Stalowe okno oraz drzwi po oczyszczeniu z warstw korozji i nawarstwień malarskich zaleca się pomalować na kolor pierwotny – oliwkowozielony (j.w.), jak pozostała ślusarka i stolarka okienna obecna w budynku. W drzwiach do kotłowni zaleca się wspawać wycięte fragmenty blachy, a otwory wentylacyjne nawiercić w dolnej części drzwi.

W odniesieniu do elementów metalowych zaleca się ostrożne zastosowanie metody mechanicznej, usuwając nawarstwienia ręcznie szczotkami stalowymi i metodą mikropiaskowania, aby nie uszkodzić struktury metalu. Można także w razie potrzeby zastosować preparaty chemiczne do usuwania powłok olejnych. Na czas oczyszczania elementów metalowych z brudu i nawarstwień, należy zabezpieczyć szklenie. Uszkodzone szklenia w oknie należy wymienić na nowe, z bezbarwnego gładkiego szkła.

Należy usunąć elementy zupełnie skorodowane. Dotyczy to fragmentów futryn oraz listew w dolnej części. Jest to konieczne ze względów zarówno konstrukcyjnych, jak i użytkowych. Brakujące fragmenty należy dospawać, a miejsca łączenia dokładnie wycyzelować.

Badania odkrywkowe wykazały ślady zieleni oliwkowej – olejnej powłoki barwnej na podkładzie z minii. Do konserwacji zaleca się użycie atestowanych nowoczesnych środków – lakierów i farb antykorozyjnych. Przeznaczone do wymiany elementy takie jak szyldy i klamki wymienić na nowe i wykonać powłokę barwną, jak na pozostałych elementach ślusarki.

Wszelkie wywietrzniki i rury klimatyzacyjne pozostawić, oczyścić z zanieczyszczeń i zabezpieczyć na czas konserwacji.

Zaleca się zostawić w formie świadka elementy historycznych obudów instalacji elektrycznej (fot. nr 23) i eksponować na ścianie.

Wszystkie prace konserwatorskie muszą być prowadzone pod nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki!

6. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Zalecane w programie prac konserwatorskich konkretne preparaty i materiały mogą zostać zamienione na równoważne materiały innego producenta o podobnych, ale nie gorszych właściwościach.

Prace konserwatorskie powinny być prowadzone po zakończeniu innych zakresów prac remontowych, tj. po skuciu istniejących posadzek (wylewka betonowa surowa oraz pokryta płytkami) i zastąpienie nowymi (zgodnie z minimalną wysokością pomieszczeń 2,2 m), a także demontażu ścianek działowych ze względu na przepisy ppoż.

Prace konserwatorskie przewidują wykonanie poniższych zabiegów:

Tynki

1. Skucie zdestruowanych tynków.
2. Dezynfekcja murów preparatem bio- i grzybobójczym z zawartością chlorku benzalkoniowego. Preparat nanieść na powierzchnię metodą spryskiwania lub smarowania pędzlem.
3. Wykonanie przeglądu stanu zachowania tynków pozostałych po skuciu partii zagrzybionych. Przegląd wykonać metodą ostukiwania.
4. Usunięcie zdegradowanych, całkowicie odspojonych fragmentów, podklejenie miejsc lekko odspojonych metodą iniekcji syntetycznym wapnem hydraulicznym *Ledan TBI*.
5. Zaimpregnowanie strukturalne odsłoniętych partii tynków i wątku preparatem krzemianowym metodą nasączania pędzlem.
6. Wykonanie żyłkowania spękań tynków oraz wypełnienie ich szpachlówką elastyczną mineralną.
7. Wykonanie tynków konserwatorskich szerokoporowych w systemie WTA do wysokości ok. 1,2 m od poziomu nowej posadzki. W miejscach, gdzie tynk został usunięty do wątku ceglanego/żelbetu ze względu na zasolenie i porażenie mikrobiologiczne (dolne partie ścian) należy nałożyć warstwy podkładowe: obrzutka, a następnie tynk renowacyjny odsalający. Podczas nakładania zapraw należy

przestrzegać zaleceń producenta dotyczących użycia tynku, jak również przestrzegać reżimu technologicznego (czas schnięcia, zwilżanie powierzchni zapraw).

8. Uzupełnienie tynków w obrębie ścian powyżej poziomu 1,2 m. Rekonstrukcja tynków w miejscach odsłoniętego wątku ceglanego oraz w blendach okiennych. Rekonstrukcję należy przeprowadzić tradycyjnym tynkiem mineralnym z niewielkim dodatkiem cementu portlandzkiego oraz mikrobrojenia w postaci włókna szklanego rozproszonego w zaprawie, aby zapobiec pękaniu powierzchni.
9. Wykonanie malowania tynków farbą krzemianową w wybranym odcieniu bieli. Docelowy kolor należy ustalić komisyjnie. Zaleca się dwukrotne malowanie farbą powierzchni tynków.

Stalowe belki stropowe

1. Odsłonięcie stalowych belek stropowych ręcznie przy użyciu dłut kamieniarskich i szpachelek oraz innych narzędzi.
2. Oczyszczenie i zabezpieczenie skorodowanych belek stropowych. Patrz punkt *Elementy metalowe – ślusarka okienna i drzwiowa*.
3. Wykonanie nowych tynków w obrębie sufitu. Malowanie. Patrz punkt *Tynki*.

Stolarka okienna

1. Usunąć powłoki malarskie ręcznie i środkami chemicznymi, np. preparatem Vitaf firmy Levis, służącym do usuwania nawarstwień olejnych z powierzchni drewna.
2. Nienadające się do pozostawienia elementy zdemontować i wymienić na nowe, dobierając wysezonowany materiał o takich samych wymiarach i parametrach drewna.
3. Przeszlifować powierzchnię ram okiennych papierami ściernymi o różnym uziarnieniu, w celu wyrównania podłoża.
4. Uzupełnić ubytki drewna: większe ubytki wykonać z drewna dopasowanego do istniejącego. Mniejsze ubytki poleca się uzupełnić dwuskładnikową modelarską żywicą epoksydową, dobarwioną w razie potrzeby masie pigmentami syrkami.

5. Konserwacja zachowanej ślusarki okiennej – patrz punkt *Elementy metalowe – ślusarka okienna i drzwiowa*.
6. Wykonanie powłoki malarskiej na ramach okiennych w kolorze historycznym (nr S7020-G70Y według standardu NSC).
7. Wykonanie blendy okiennej – tynkowanie powierzchni wątku ceglanego w zamurowanych otworach okiennych. Tynkowanie wykonać tradycyjną zaprawą mineralną, wapienno – piaskową, z niewielkim dodatkiem białego cementu. Wykończenie w kolorze białym, analogicznie jak w obrębie ścian.

Elementy metalowe – ślusarka okienna i drzwiowa

1. Przeprowadzić przegląd techniczny i konstrukcyjny elementów metalowych.
2. Demontaż skrzydeł drzwiowych.
3. Zniszczone, wtórne i nienadające się do konserwacji elementy metalowe należy usunąć i w dalszym postępowaniu zastąpić nowymi. Dotyczy to głównie części klamek i szyldów.
4. Demontaż siatek wentylacyjnych,
5. Metalowe elementy odczyszczyć mechanicznie i/lub chemicznie przy zastosowaniu żeli do usuwania powłok malarskich, a także przy użyciu szczotek metalowych. Ewentualnie zastosować piaskowanie z pozostałości warstw zabezpieczających i korozji. Przed przystąpieniem do pracy, należy dokładnie zabezpieczyć powierzchnię szkieł taśmą malarską, foliami i cienkimi płytami pilśniowymi.
6. Odtłuścić powierzchnię stalowych elementów i pomalować lakierem antykorozyjnym z inhibitorem korozji. Lakier może być bezbarwny lub w kolorze mini.
7. Wykonanie powłoki malarskiej na drzwiach zewnętrznych oraz oknach w kolorze historycznym – ciemnooliwkowym o numerze S7020-G70Y według standardu NSC. W tym celu zaleca się zastosowanie farby antykorozyjnej dostępnej w kolorach NCS, o wysokiej odporności na warunki atmosferyczne.

8. Oczyszczenie szklenia z zabrudzeń (zaplamień zaprawą, farbami itp.) na sucho, przy pomocy szmatki, małej szpachelki, skalpela z najwyższą ostrożnością. Należy uważać, aby nie porysować szkła.
9. Odtworzyć gładkie bezbarwne szklenie w partiach przekształconych estetycznie. Wykonanie nowego szklenia w miejscach ich pęknięć (po konserwacji ślusarki).
10. Montaż skrzydeł drzwiowych w miejscu ekspozycji.

Wszystkie prace konserwatorsko-budowlane należy przeprowadzać pod nadzorem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki oraz przy użyciu dobrej jakości materiałów, zgodnie z zaleceniami producentów.

Całość prac należy udokumentować pisemnie i fotograficznie.

7. KOPIA DYPLOMU

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE
Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki
nazwa jednostki organizacyjnej uczelni

Katarzyna Sułkowska
(podpis posiadacza dyplomu)

Nr 5068
(numer dyplomu)

MEN - I - 3a SW
ZG Pol. Śl. z. 171/97

DYPLOM

Pan(i) Katarzyna Sułkowska
imię i nazwisko
urodzony(a) dnia 29 stycznia 1971 r.
w Krakowie
odbył(a) studia wyższe 1991 - 1997
na kierunku Konserwacja i Restauracja
Dzieł Sztuki
w zakresie konserwacji rzeźby
z wynikiem celującym
i uzyskał(a) w dniu 1 lipca 1998 r.
tytuł magistra sztuki w zakresie konserwacji
i restauracji rzeźby
(-) Płuska Rodziński
Dziekan Rektor
Kraków dnia 24.09.1998 r.

KOPIA
ZGODNOŚĆ NINIEJSZEGO ODPISU Z ORYGINAŁEM STWIERDZAM

Kierownik Sekretariatu Uczelni

 z up. J. P.

Kraków dnia 24.09.1998r.
(nazwa miejscowości)

DYPLOM UKOŃCZENIA STUDIÓW (ODPIS)

8. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fot. 1 Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Widoczna ściana żelbetowa. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 2 Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 3 Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki i pęknięcia tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 4 Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 5 Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

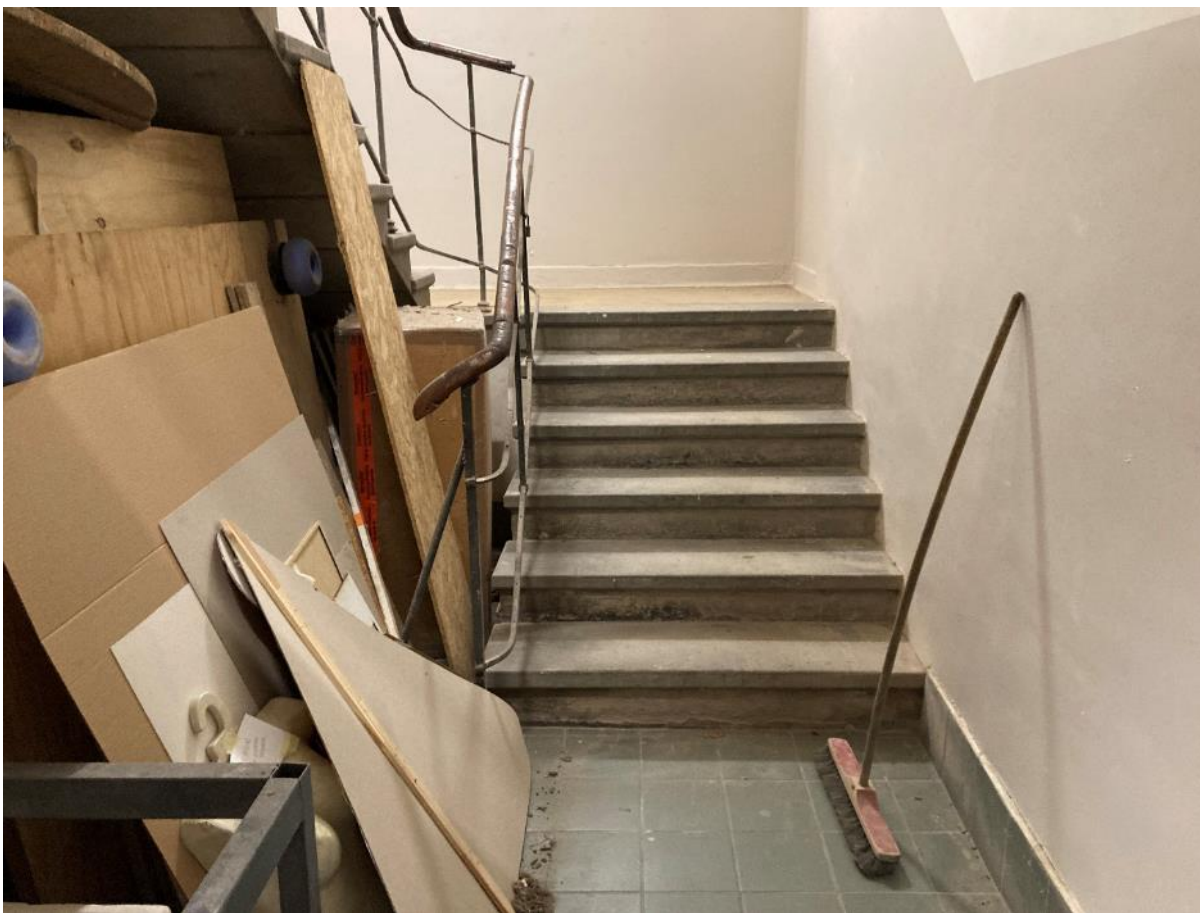
Fot. 6. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 7. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 8. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 9. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 10. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 11. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 12. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zabrudzenia tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 13. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowany pierwotny otwór okienny. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 14. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowany pierwotny otwór okienny. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 15. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowane pierwotne otwory okienne. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 16. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowany pierwotny otwór okienny. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 17. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowany pierwotny otwór okienny. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 18. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Zamurowany pierwotny otwór okienny. Fragment oryginalnej ślusarki i naturalna odkrywka warstw malarskich. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 19. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 20. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

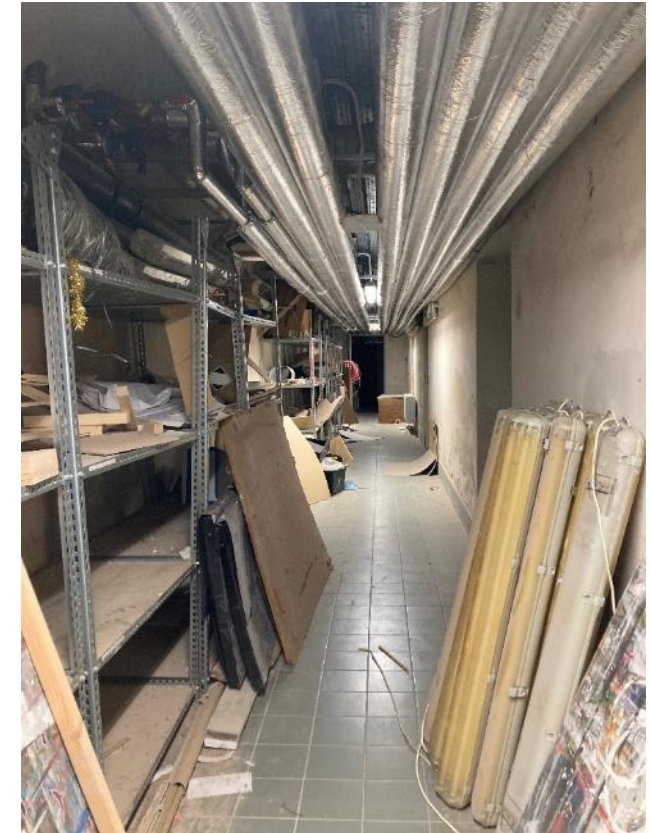
Fot. 21. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Pierwotny zabliendowany otwór okienny. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 22. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzenia tynku. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 23. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Widoczne historyczne obudowy instalacji elektrycznej, Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 24. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 25. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 26. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Wtórna posadzka ceramiczna. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 27. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 28. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 29. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki i zabrudzenie tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 30. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki i zabrudzenie tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 31. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 32. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki i zabrudzenie tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 33. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 34. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Ubytki tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 35. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona wtórna posadzka ceramiczna. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 36. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona wtórna posadzka ceramiczna. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 37. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 38. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 39. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 40. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 41. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone historyczne drzwi stalowe. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 42. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone historyczne drzwi stalowe. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 43. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Wtórne drzwi drewniane. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 44. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 45. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 46. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona wylewka betonowa. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 47. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona wylewka betonowa. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 48. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 49. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 50. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

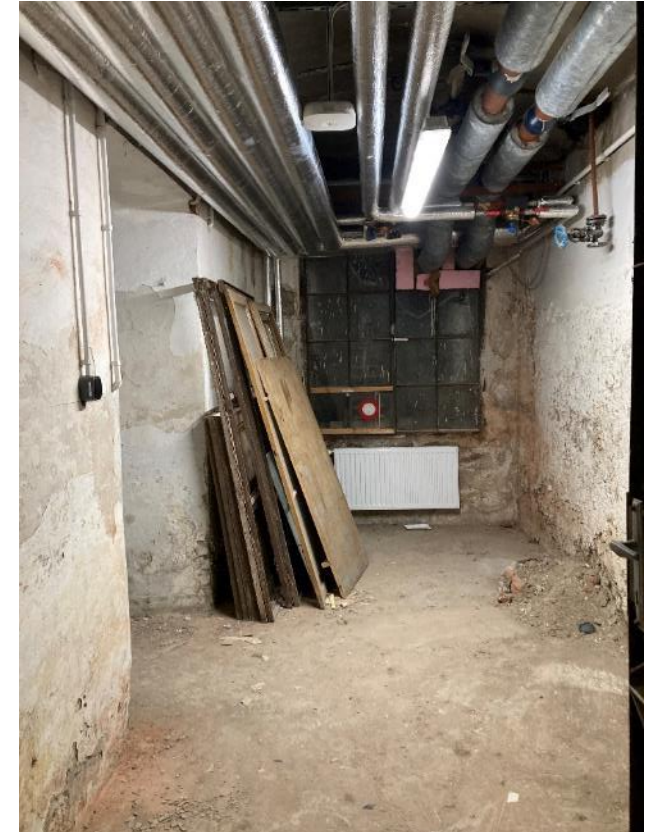
Fot. 51. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 52. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Wtórne drzwi drewniane. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 53. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Pierwotne drzwi stalowe. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 54. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone oryginalne stalowe wielopolowe okno. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 55. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 56. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 57. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzona ściana żelbetowa z ubytkami tynków. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 58. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone oryginalne stalowe wielopolowe okno, skorodowane. Szklenie zaplamione farbą. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 59. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone oryginalne stalowe wielopolowe okno, skorodowane. Szklenie zaplamione farbą. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 60. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone oryginalne stalowe wielopolowe okno, skorodowane. Szklenie zaplamione farbą. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 61. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Przekształcone oryginalne stalowe wielopolowe okno, skorodowane. Szklenie zaplamione farbą. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 62. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Wylewka betonowa. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 63. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzone tynki. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 64. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Kratka kanalizacyjna w posadzce z wylewki betonowej. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 65. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Spękania i przebarwienia tynku w obrębie sufitu pomieszczenia. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 66. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Spękania i przebarwienia tynku w obrębie sufitu pomieszczenia. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 67. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Spękania i przebarwienia tynku w obrębie sufitu pomieszczenia. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 68. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 69. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Uszkodzenia dolnych partii ścian. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 70. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

Fot. 71. Dawne Muzeum Techniczno-Przemysłowe, ul Smoleńsk 9, Kraków. Piwnice. Fragment tynków z łuszczącą się warstwą malarską. Stan przed konserwacją. Czerwiec 2022. Fot. K. Sułkowska.

